

Grønland er et af de få lande, hvis ikke det eneste, der har gjort børnekonventionen til en lov. Grønland er også et af de måske få lande, der lader børnekonventionen indgå i undervisningen i folkeskolen. Grønlands hjemmestyre gør en stor indsats i forbindelse med den socialpolitiske indsats. Faktisk udgør indsatsen for børn og unge, forsorg for familier, handicappede og ældre samt lignende socialpolitiske ydelser knap en fjerdedel af Grønlands hjemmestytres samlede budget.

Den sociale indsats har været konstant stigende, siden hjemmestyret blev indført for 30 år siden, og udgør i dag som sagt knap 25 pct. af landets samlede budget. Faktisk udgør forskellige former for sociale ydelser i dag omkring 45 pct. af de grønlandske kommuners samlede budgetter. De, der skulle ønske dokumentation herfor, kan med fordel studere den pjeces fra Grønlands hjemmestyre om indsatsen på området for børn og unge, som jeg har fået omdelt til alle medlemmer af Folketinget i forgårs.

At true Grønland med økonomiske sanktioner under påskud af manglende indsats på eksempelvis børneområdet er derfor et skud i tågen, som ikke har hold i virkeligheden. Den grønlandske indsats på det sociale område, herunder på børneområdet, er baseret på viden, som hjemmestyret selv har oparbejdet gennem det omfattende analysearbejde, der har fundet sted og fortsat finder sted. Ud over hjemmestytrets indsats i videncenteret MIPI og forebyggelsesprojektet PAARISA er der fuld gang i private initiativer i landet, såsom MI/BB samt værestederne Amarngivat i Tasiilaq og Mælkebøtten i Nuuk.

Men uanset en stor indsats fra hjemmestyre, kommuner og private har Grønland fortsat store problemer, som mange børn stadig betaler en urimelig høj pris for. Jeg har rejst rundt i Grønland og holdt foredrag om alkohol og de problemer, der kommer i kølvandet på dette såkaldte nydelsesmiddel, som i mange grønlandske hjem snarere er et lidelsesmiddel frem for et nydelsesmiddel. Derfor hænger en effektiv indsats for at forbedre børns vilkår de steder, hvor børnene mistrives, nødvendigvis sammen med en effektiv indsats for behandlingen af alkoholisme og en effektiv kontrol med indførslen af hash i Grønland.

Mens vi venter på resultaterne af en sådan forstærket indsats inden for alkohol og hash, er der behov for flere væresteder i Grønland, og vi må oprette børnehuse i byerne og i bygderne.

Jeg nævner specifikt disse to områder, fordi det efter min mening er oplagte fællesprojekter for danske og grønlandske myndigheder at samarbejde om. Enhver reduktion af alkoholens destruktive rolle er en forbedring af børnenes vilkår i Grønland. Ethvert børnehus fri for hash og alkohol og med mulighed for et gratis måltid mad er en sikkerhed for børns trykthed og trivsel.

Med andre ord er der behov for en størstilet behandlingsindsats inden for alkohol og hash samt kontrol med den illegale indførsel af hash. Hvis regeringen og landsstyret vil slå kræfterne sammen om en historisk ambitiøs indsats mod alkohol og hash, og hvis regeringen og landsstyret sammen og gerne i samarbejde med UNICEF og de grønlandske hjælpeorganisationer vil oprette børnehuse, hvor børnene kan opholde sig i trykthed med mulighed for at få noget mad og overnatte, ja, så vil rigsfællesskabet endnu en gang have vist sin styrke.

På den baggrund kan jeg med glæde støtte det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Siumut har fremsat. Og lad os så komme i gang med konkrete forbedringer, og lad os lade den grønlandske valgkamp foregå hjemme i Grønland og ikke her i salen. Vi kan ganske enkelt ikke være bekendt at tage de problemramte børn som gidsler i den standende grønlandske valgkamp.

Kl. 12:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Det giver anledning til et antal korte bemærkninger. Det er først hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 12:23

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Jeg vil faktisk gerne anerkende hr. Lars-Emil Johansens konstruktive tilgang til den her problemstilling og spørge hr. Lars-Emil Johansen, som jo også er formand for Grønlandsudvalget, som kom med den ganske fornuftige idé, at regeringen, landsstyret, Foreningen Grønlandske Børn og UNICEF samarbejdede om at finde nogle konkrete løsningsforslag til at forbedre børnenes vilkår, om det er et forslag, som hr. Lars-Emil Johansen efter det grønlandske valg, hvor der vil være et nyt landsstyre, vil arbejde videre med og eventuelt forsøge at realisere det.

Kan hr. Lars-Emil Johansen ikke også lige fortælle, hvorfor hr. Lars-Emil Johansens partifælle, landsstyreformand Hans Enoksen, sagde nej til